

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ЦЕНТР ПІСЛЯДИПЛОМНОЇ ОСВІТИ, ДИСТАНЦІЙНОГО ТА ЗАОЧНОГО
НАВЧАННЯ
Кафедра менеджменту**

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на тему:

УПРАВЛІННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЮ ПРИВАБЛИВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

здобувача вищої освіти освітнього
ступеня «бакалавр»
4 курсу заочної форми навчання
спеціальності 073 «Менеджмент»
Віра ЧЕРВІНКА

Науковий керівник:
к.е.н. Наталія ЧАПЛЯК

Рецензент

(ПІБ рецензента)

Кваліфікаційна робота допущена до захисту
«___» _____ 2023 р., протокол № _____

Завідувач кафедри менеджменту

(підпис)

Львів – 2023

АНОТАЦІЯ

Червінка В. Б. Управління інвестиційною привабливістю підприємства (на прикладі ТЗОВ «Ременерго»).– Рукопис.

Обсяг роботи становить 53 сторінках, включаючи 7 рисунків, 4 таблиці.

У роботі розглянуто сутність поняття «інвестиції» та «інвестиційна привабливість». Також виокремлено різні методичні підходи до оцінки цієї привабливості. Для досягнення мети роботи проведено аналіз фінансово-господарської діяльності ТЗОВ «Ременерго», на основі якого здійснено розрахунок інтегрального показника інвестиційної привабливості підприємства за досліджуваний період. Проведено загальну оцінку його інвестиційної привабливості. Завершальним етапом запропоновано шляхи покращення інвестиційної привабливості для ТЗОВ «Ременерго».

Ключові слова: інвестиції, інвестиційна привабливість, активи, інвестиційні ресурси, фінансовий стан, інвестори.

ANNOTATION

Chervinka V. Management of Investment Attractiveness of an Enterprise (on the example of LLC "Remenergo").–Manuscript.

The volume of the work is 53 pages, including 7 figures and 4 tables.

The work explores the essence of the concepts of "investment" and "investment attractiveness." Various methodological approaches to assessing this attractiveness are identified. To achieve the goal of the study, an analysis of the financial and economic activities of LLC «Remenergo» has been conducted, based on which the calculation of the integrated indicator of investment attractiveness of the company for the researched period has been carried out. A comprehensive evaluation of its investment attractiveness has been conducted. The final stage proposes ways to improve the investment attractiveness for LLC «Remenergo».

Keywords: investments, investment attractiveness, assets, investment resources, financial position, investors.

ЗМІСТ

ВСТУП	4
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА	7
1.1. Інвестиції: сутність, види та класифікація	7
1.2. Економічна сутність та особливості управління інвестиційною привабливістю підприємства	12
1.3. Методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємства	18
Висновки до першого розділу.....	23
 РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІВП ТЗОВ «РЕМЕНЕРГО» ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ НЕЮ	 25
2.1. Загальна характеристика фінансово-господарської діяльності ІВП ТЗОВ «Ременерго».....	25
2.2. Аналіз складу та структури інвестиційних ресурсів ТЗОВ «Ременерго».....	29
2.3. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства ІВП ТЗОВ «Ременерго»	35
2.4. Шляхи покращення інвестиційної привабливості підприємства	40
Висновки до другого розділу.....	45
ВИСНОВКИ.....	47
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ.....	50
ДОДАТКИ.....	53

ВСТУП

Актуальність теми дослідження. Інвестиційна привабливість є одним з ключових факторів успішного розвитку підприємств у сучасних умовах глобалізації та конкуренції. В сучасному світі, де межі та бар'єри стираються, важливо здобути перевагу та привернути увагу інвесторів. Управління інвестиційною привабливістю стає вирішальним аспектом стратегічного управління підприємством, що дозволяє забезпечити необхідний капітал для реалізації проектів та забезпечити його стійкий розвиток.

Управління інвестиційною привабливістю підприємства є важливим аспектом його стратегічного розвитку. Для того, щоб залучати інвесторів та забезпечувати стійкий розвиток, необхідно зрозуміти та впливати на фактори, що визначають привабливість підприємства для потенційних інвесторів. Комплексний підхід та врахування різних аспектів, таких як фінансова стабільність, ринкова позиція та інноваційність, допомагають досягти успіху в управлінні інвестиційною привабливістю.

У дослідженні інвестиційної привабливості підприємств велику роль відіграють теоретичні та практичні аспекти, які знайшли своє відображення у наукових працях вітчизняних економістів, таких як Божанова В.Ю. [5], Бутенко О. П. [3], Бандурка О. М. [8], Кондратюк М. В. та Лактіонова К. С. [9] Пономаренко В. С., Піддубна Л. І. [16] Федоренко В. Г. [20], Хобта В.М. [21] та інших. В їх дослідженнях обґрунтовано сутнісні аспекти інвестицій та інвестиційної привабливості підприємств, можливостей управління нею, однак з різницею в поглядах щодо підходів до виділення чинників прямого та опосередкованого впливу .

Мета та завдання дослідження. Метою дослідження розкриття основних аспектів управління інвестиційною привабливістю підприємства та визначення перспектив підвищення інвестиційної привабливості підприємства.

В зв'язку з цим було сформульовано наступні завдання:

- розглянути сутність поняття інвестиції та інвестиційна привабливість;

- визначити особливості управління інвестиційною привабливістю підприємства;
- розглянути методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємства
- провести аналіз фінансово-господарської діяльності ІВП ТзОВ «Ременерго»;
- здійснити розрахунок інтегрального показника інвестиційної привабливості ТзОВ «Ременерго»;
- провести загальну оцінку інвестиційної привабливості підприємства ІВП ТзОВ «Ременерго»;
- запропонувати шляхи покращення інвестиційної привабливості ІВП ТзОВ «Ременерго».

Об'єкт дослідження є процес управління інвестиційною привабливістю підприємств.

Предметом дослідження є теоретико-методологічні та практичні засади управління інвестиційною привабливістю підприємств.

Методи дослідження. У ході даного дослідження використовувалися різноманітні методи, серед яких графічний, метод узагальнення та групування - для визначення показників інвестиційної діяльності. Все це сприяло отриманню більш повної та об'єктивної картини щодо обґрунтованої проблематики інвестиційної привабливості підприємств. Аналіз та синтез, як популярні методи у наукових дослідженнях, використовувалися для систематизації та узагальнення значної кількості інформації з різних джерел. Це дозволило зрозуміти основні тенденції в досліджуваній області.

Загальний підхід до використання цих методів та засобів аналізу створив можливість отримати більш об'єктивні та надійні результати, які є основою для розробки практичних рекомендацій щодо управління інвестиційною привабливістю підприємства.

Інформаційною базою роботи слугувала документація та фінансова звітність ІВП ТзОВ «Ременерго», наукові праці вітчизняних та іноземних науковців, а також нормативно-правові акти.

Практичне значення одержаних результатів. Отримані вв результаті дослідження висновки мають практичне значення, оскільки конкретизують пропозиції щодо вдосконалення управління інвестиційною привабливістю підприємства. Та можуть бути використані підприємством чи потенційними інвесторами для оцінки інвестиційного потенціалу та досягнення більш ефективного використання інвестиційних ресурсів, сприяючи отриманню кращих результатів у сфері діяльності.

Апробація результатів роботи та публікації.

1. Червінка В. Теоретичні аспекти сутності поняття «інвестиційна привабливість»// Безпекові аспекти управління організаціями в умовах війни та повоєнної відбудови держави: матеріали круглого столу (м. Львів, 12 травня 2023 року) / упоряд. В.С. Бліхар. Львів : ЛьвДУВС, 2023.

Структура та обсяг роботи. Кваліфікаційна робота містить: вступ, два розділи, висновки, список використаних джерел, у загальному обсязі 53 сторінки, який включає 7 рисунків та 4 таблиці. У списку використаних джерел згадується 21 найменування.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

1.1. Інвестиції: сутність та класифікація

Теоретичні основи інвестування розвивалися відповідно до змін, що відбувалися в економічних відносинах, і залежно від практичної актуальності цієї сфери. Це призвело до появи різних точок зору, визначень та підходів, які відображають історичне розуміння та аналіз різних аспектів інвестиційного процесу.

У сучасних умовах глобальних трансформацій, інвестиційна діяльність суб'єктів господарювання набула нового змісту. Вона включає поєднання інтересів транснаціональних корпорацій та національних країн, формування державно-транснаціонального капіталу. Це досягається шляхом надання державою гарантій та страхування прямих іноземних інвестицій, а також створення сприятливого інвестиційного клімату. Глобалізація ринків і виробництва, зниження інвестиційних бар'єрів є важливими факторами, що сприяють цьому процесу.

Якісні та кількісні характеристики інвестиційних рішень мають значний вплив на виробничий потенціал підприємства, ефективність його функціонування та структуру суспільного виробництва в умовах глобального ринку. Для успішного входження в глобальний ринок необхідно визначити економічну сутність інвестицій, провести класифікацію залежно від певних ознак та досягнути високого рівня міжнародної конкурентоспроможності.

Однак, існує велика кількість різних визначень інвестиційних понять у літературі, що відображає різні підходи та розуміння. Це створює необхідність уточнення сутності інвестицій. Крім того, різні види інвестицій можуть мати різний вплив на розвиток економічних процесів і вирішення завдань різних суб'єктів господарювання. Тому для ефективного управління інвестиціями потрібно поділити їх на окремі форми здійснення.

У сучасній практиці відсутня єдина несуперечлива система класифікації інвестицій. Різні автори пропонують свої визначення (табл. 1.1) і класифікації, враховуючи різні аспекти інвестиційного процесу. Це відображається в тому, що в літературі можна знайти різні підходи до розуміння інвестицій та їх класифікації.

Таблиця 1.1

Визначення поняття «інвестиції» за різними авторами

Автори	Визначення
Федоренко В. Г. [20]	вкладення капіталу з метою його подальшого зростання та отримання прибутку. Приріст капіталу, що виникає внаслідок інвестування, може компенсувати ризик втрат від інфляції та недостачу процентів, які можна отримати від банківських вкладень. Інвестиції часто пов'язані з ризиком, але вони також можуть стати джерелом потенційного зростання капіталу та прибутку.
Ковальов А. І., «Економіка підприємства» [8]	Інвестиції - це вкладення грошових, матеріальних або інтелектуальних ресурсів у реальний або фінансовий актив з метою отримання прибутку або інших переваг у майбутньому
Звіт Міжнародного валютного фонду, «Investment and Capital Stock» [1]	Інвестиції - це процес використання грошових коштів або інших ресурсів для придбання активів або вкладення в підприємства з метою збільшення вартості та отримання прибутку
Джонатан Бернштейн, [2]	Інвестиції - це витрати на придбання або створення активів з метою отримання прибутку або інших економічних переваг у майбутньому.» (

Джерело: виконано автором

У контексті глобальних трансформацій, авторський підхід до сутності інвестицій визначає їх як вкладення ресурсів (власних, позичених або залучених) у формі матеріальних, фінансових або інтелектуальних цінностей в різноманітні об'єкти підприємницької та іншої діяльності. Ці вкладення можуть бути здійснені на короткий або тривалий період, як в межах країни, так і за її межами. Інвесторами можуть бути як індивідуальні особи, так і інституціональні суб'єкти. Одним з основних результатів інвестицій є отримання прибутку або доходу, однак варто враховувати позитивно-соціальний вплив інвестицій. Інвестиції можуть сприяти досягненню соціальних цілей, таких як створення робочих місць, забезпечення соціальної стабільності, розвиток інфраструктури та інші позитивні соціальні наслідки.

Найбільш повним є визначення інвестицій подано у Закон України «Про інвестиційну діяльність», ст. 1. Згідно українського законодавства інвестиції це – усі види майнових і інтелектуальних цінностей, що вкладаються в об'єкти підприємницької й інших видів діяльності, в результаті якої створюється прибуток або досягається соціальний ефект [1].

Дійсно, існує різноманітність точок зору вітчизняних і зарубіжних вчених щодо класифікації інвестицій, і це пов'язано з різними критеріями, які можуть бути використані для їх поділу. Різні автори надають різну кількість і розгалуженість класифікаційних ознак інвестицій.

Наприклад, в науковій літературі можемо зустріти класифікацію за такими ознаками, як масштаб інвестування, мета інвестування та об'єкти інвестування.. Існують також інші підходи, де інвестиції групуються за об'єктами, територіальною ознакою, характером участі в інвестуванні, періодом інвестування тощо.

Кожна з цих класифікацій відображає певний аспект інвестиційного процесу та може бути корисною залежно від конкретних дослідницьких або практичних цілей. Важливо враховувати, що інвестиції є складним явищем, і їх класифікація може бути суб'єктивною і залежати від вибраного підходу та цілей дослідження [20].

Інвестиції можна класифікувати за різними критеріями. Нижче наведені основні аспекти класифікації інвестицій:

Класифікація інвестицій - це процес групування інвестиційних проектів або видів інвестицій за певними спільними ознаками або критеріями. Цей процес допомагає систематизувати інвестиції для аналізу, управління та подальшого використання.

Класифікація інвестицій може базуватися на різних критеріях, таких як сфера застосування, термін збереження, рівень ризику, джерело походження тощо. Кожен з цих критеріїв надає різні аспекти інвестицій та дозволяє групувати їх за спільними характеристиками.

Класифікація інвестицій допомагає інвесторам, підприємствам та фахівцям з фінансів зрозуміти та аналізувати різні види інвестицій, їх характеристики, ризики та потенційний дохід. Вона також використовується для прийняття рішень щодо розподілу ресурсів, формування портфеля інвестицій та планування фінансової стратегії.

Загальноприйняті класифікації інвестицій включають розподіл інвестицій за видами (прямі інвестиції, портфельні інвестиції), за галузевою орієнтацією (промислові інвестиції, фінансові інвестиції, інвестиції в нерухомість), за терміном (короткострокові, середньострокові, довгострокові інвестиції), за рівнем ризику (консервативні, агресивні інвестиції) та інші (рис.1.1.).

Класифікація інвестицій є важливим інструментом для розуміння різних аспектів інвестиційної діяльності і допомагає управляти ризиками та приймати обґрунтовані рішення. Основні переваги класифікації інвестицій включають:

Організація та систематизація: Класифікація допомагає організувати великий обсяг інвестиційних даних та розподілити їх на групи за спільними ознаками. Це дозволяє легше розуміти різні типи інвестицій та їх характеристики.

Аналіз та порівняння: Класифікація інвестицій дозволяє проводити аналіз різних груп інвестицій та порівнювати їх ефективність, ризики та потенційний дохід. Це допомагає приймати обґрунтовані рішення щодо розподілу ресурсів та вибору оптимальних інвестиційних стратегій.

Управління ризиками: Класифікація інвестицій допомагає ідентифікувати рівень ризику, пов'язаний з кожним типом інвестицій. Це дозволяє інвесторам більш обґрунтовано оцінювати ризики та вибирати інвестиційні інструменти, що відповідають їхнім фінансовим цілям і толерантності до ризику.

Планування та стратегія: Класифікація інвестицій допомагає планувати та розробляти інвестиційну стратегію. Вона дозволяє визначити співвідношення різних типів інвестицій, враховуючи ризики, дохідність та ліквідність та інше. Подана класифікація інвестицій має важливі характеристики, такі як її ознака та приналежність, системність та комплексність. Залежно від підприємницьких або дослідницьких цілей, її можна доповнити й іншими ознаками.

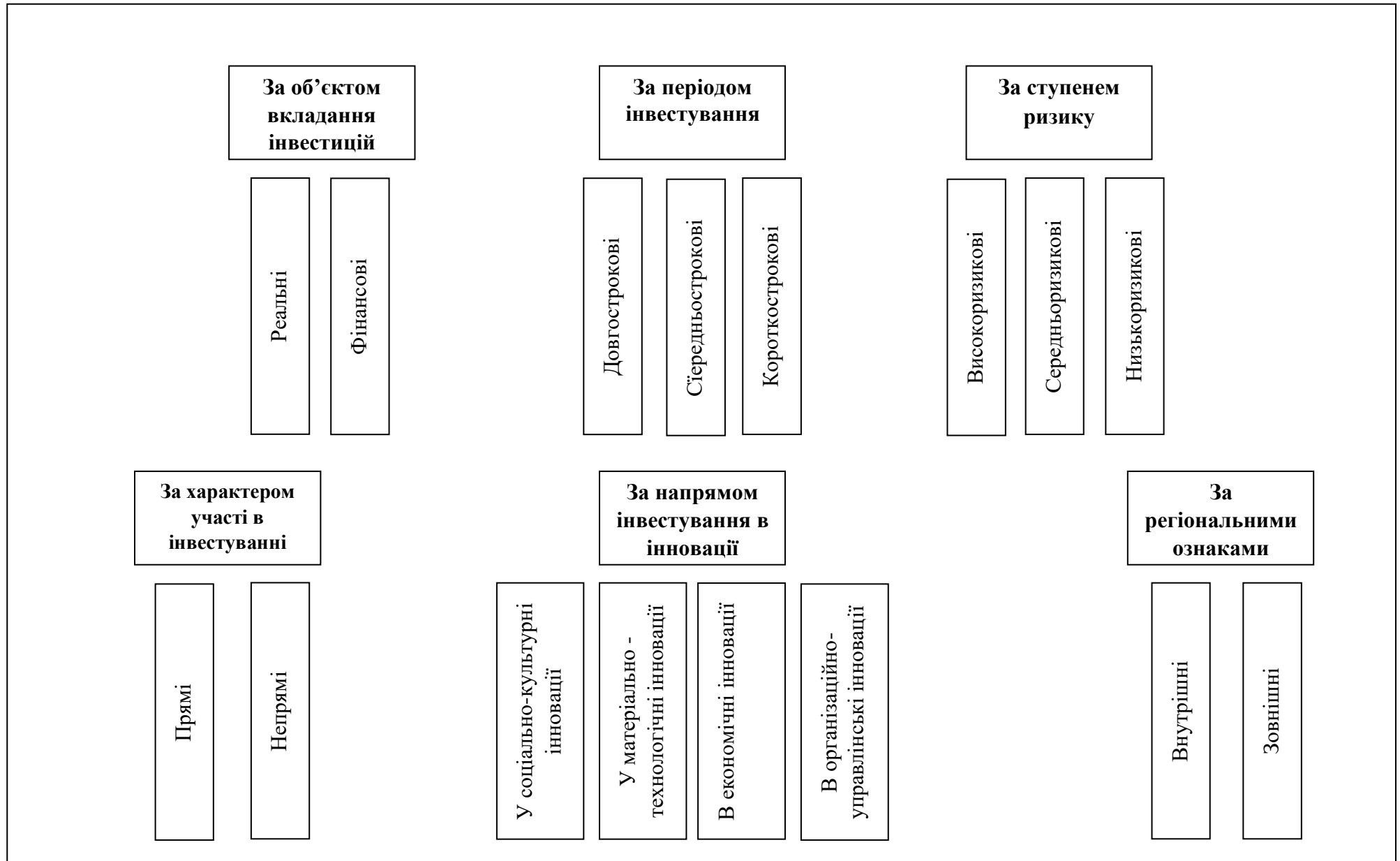

Рис.1.1. Класифікація інвестицій за ознаками Джерело: складено на основі [19]

1.2. Економічна сутність та особливості управління інвестиційною привабливістю підприємства

Інвестиційна привабливість визначається як інтегральна характеристика підприємств-об'єктів інвестування, оцінювана з позиції перспектив майбутнього бізнесу, його розвитку або конкретного проекту. Зовнішні інвестори, які мають наміри та інтереси щодо прямих або портфельних інвестицій, детально аналізують українські підприємства. Варто зауважити, що іноземні інвестори ретельно досліджують не лише фінансовий стан підприємства і напрям розвитку вітчизняної економіки, але й оцінюють можливості реалізації продукції або послуг як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринках, а також аналізують політичні аспекти країни.

Більшість інвесторів для прийняття рішень щодо оптимізації своїх інвестицій застосовують методи фінансового аналізу. Головною метою такого аналізу є отримання невеликої кількості вагомих показників, які надають об'єктивну і точну характеристику фінансового стану підприємства, його прибутків і збитків, змін у структурі активів і пасивів, розрахунків з дебіторами і кредиторами.

Для залучення інвестицій важливо розробити детальний бізнес-план, який включає основні положення щодо перспективності діяльності підприємства і розрахунки щодо прибутковості бізнесу. Фінансові показники відображають стан майна підприємства і ефективність його використання, що має важливе значення під час придбання підприємства або отримання кредитів, оскільки вони свідчать про кредитоспроможність підприємства.

Існують два аспекти визначення інвестиційної привабливості підприємства: як інвестиційного товару (оцінка вартості підприємства) і як об'єкта для вкладання коштів. Зазвичай, інвестори опираються на результати фінансового аналізу та його рейтингову оцінку. Інвестиційна привабливість

підприємства є важливою характеристикою як для внутрішніх, так і для зовнішніх інвесторів, як практика показує.

Отже, ретельний фінансовий аналіз, розробка бізнес-плану та демонстрація стійкої прибутковості можуть значно підвищити інвестиційну привабливість підприємства та привернути як внутрішні, так і зовнішні інвестиції.

Отже, інвестори докладають зусиль для аналізу різних аспектів, включаючи фінансовий стан підприємства, ринкові можливості, політичну ситуацію і інші фактори, щоб прийняти обґрунтовані рішення щодо своїх інвестицій.

Політика України спрямована на інтеграцію в європейський економічний простір, де велика увага приділяється інвестиційно-інноваційній складовій і високій економічній конкуренції. Швидкий розвиток української економіки за цим напрямом можливий завдяки стабільним інвестиціям українських підприємств з метою зайняття сильних стратегічних позицій і формування нових стійких конкурентних переваг через розвиток інноваційної діяльності або трансферу новітніх технологій.

Отже, для досягнення значних позитивних змін української економіки потрібні значні обсяги інвестицій, включаючи іноземні. Це можливо шляхом вдосконалення управління в інвестиційно-інноваційній діяльності вітчизняних підприємств і належного наукового забезпечення розвитку цього процесу. Реалізація такої політики сприятиме формуванню сильних конкурентних переваг, розвитку інноваційного потенціалу та прискоренню розвитку економіки України.

Колот В.М. визначає інвестиційну привабливість як сукупність сприятливих інвестиційних та інноваційних умов і переваг, які принесуть інвестору додатковий прибуток і зменшать ризик вкладень [7].

Оцінка інвестиційної привабливості підприємства включає розгляд різних аспектів, що визначають його привабливість для потенційних інвесторів. Для

цього можуть використовуватися різні методики та інструменти, включаючи інтегральні оцінки.

Алгоритм розрахунку інтегрального коефіцієнта інвестиційної привабливості може включати наступні етапи:

Вибір вагових коефіцієнтів: Для розрахунку інтегрального коефіцієнта потрібно визначити вагові коефіцієнти для різних показників, що враховуються при оцінці. Ці коефіцієнти можуть відображати значимість кожного показника з точки зору інвестора.

Збір та аналіз інформації: Необхідно зібрати фінансові дані та іншу інформацію про підприємство. Це можуть бути дані з фінансової звітності, виробничої діяльності, ринкових досліджень тощо.

Вибір показників: Вибрати показники, які найкраще відображають фінансово-господарську діяльність підприємства та його привабливість для інвесторів. Ці показники можуть включати фінансову стійкість, рентабельність, ліквідність, ринкову позицію тощо.

Нормування та вагомість показників: На цьому етапі проводиться нормування показників, щоб привести їх до одного масштабу. Далі, кожному показнику надається вагомість, яка відображає його значущість для оцінки інвестиційної привабливості.

Продовжуючи, після розрахунку інтегрального коефіцієнта інвестиційної привабливості, можна провести його аналіз та тлумачення результатів. Це дозволить інвесторам та підприємствам зрозуміти, які аспекти фінансово-господарської діяльності сприяють або обмежують привабливість підприємства для інвестицій.

Якщо інтегральний коефіцієнт інвестиційної привабливості виявляється високим, це може вказувати на те, що підприємство має переваги та потенціал для привернення інвестицій. З іншого боку, низький коефіцієнт може свідчити про наявність проблем або обмежень, які зменшують інтерес інвесторів.

Важливу роль в управлінні інвестиційною привабливістю підприємства відіграють зовнішні та внутрішні чинники. До зовнішніх чинників на яких варто зосередити увагу, віднесемо:

– Екологічні чинники: Вони оцінюють, наскільки підприємство відповідає екологічним нормам та законодавству. Це включає дотримання санітарних та гігієнічних норм, зменшення негативного впливу на довкілля, ефективне використання ресурсів та управління відходами виробництва.

– Географічний чинник: Він враховує розміщення підприємства щодо шляхів сполучення, доступу до ринків та сировинної бази. Близькість до ринків збуту та постачання сировини, доступ до транспортних і комунікаційних інфраструктур, а також вартість оренди землі можуть впливати на інвестиційну привабливість підприємства.

– Правові чинники: Вони оцінюють правове середовище, включаючи оподаткування, податкові пільги, амортизаційну політику, умови отримання кредитів та інші регулятивні фактори. Стабільність та прозорість законодавства, захист прав власності і інвестицій, адміністративні процедури також важливі для інвесторів.

– Грошово-кредитні чинники: Вони оцінюють стан грошово-кредитної системи, включаючи рівень інфляції, стабільність національної валюти, доступ до фінансових ресурсів, механізми експортно-імпортних операцій та фінансову стабільність держави.

– Політичні чинники: Вони оцінюють політичну стабільність та передбачуваність країни, частоту змін уряду, політичні ризики, ступінь довіри до влади та рівень корупції. Політична нестабільність може створювати невизначеність для бізнесу та інвесторів, тоді як стабільна політична система та довіра до влади сприяють інвестиційній привабливості підприємства.

До внутрішніх чинників інвестиційної привабливості підприємства відносяться:

– Технічний чинник: Він включає оцінку наявності та стану основних засобів, їх віку, використання та виробничої потужності, продуктивності та

відповідності світовим технологічним стандартам. Цей чинник дозволяє оцінити технічну конкурентоспроможність підприємства.

– Організаційний чинник: Він описує організацію виробничого процесу в часі та просторі, методи організації виробництва та ступінь його автоматизації. Цей чинник визначає ефективність та раціональність виробничих процесів на підприємстві.

– Ресурсно-сировинний чинник: Він враховує доступність підприємства до сировинних джерел. Цей чинник визначає здатність підприємства до забезпечення необхідних ресурсів для виробництва.

– Комерційний чинник: Він базується на аналізі ринку, його місткості та потенціалу. Цей чинник дозволяє оцінити ринкові можливості підприємства, його конкурентоспроможність та попит на продукцію.

– Трудовий чинник: Він включає аналіз структури працівників, їх професійно-кваліфікаційного складу, продуктивності праці та умов оплати праці. Цей чинник визначає рівень робочої сили на підприємстві та її ефективність.

– Фінансово-аналітичний чинник: Він допомагає оцінити фінансову стабільність, рентабельність.

– Чинник конкурентоспроможності: Він характеризує можливість підприємства успішно конкурувати на ринку. Цей чинник оцінює здатність підприємства виробляти конкурентоспроможну продукцію та утримувати свої позиції на ринку.

– Інноваційний чинник: Він визначає рівень інновацій, які впроваджуються на підприємстві в галузі техніки, технологій, організації виробництва, управління та інше. Цей чинник відображає інноваційний потенціал підприємства та його здатність до постійного вдосконалення.

– Виробничий чинник: Він оцінює загальну ефективність виробничої діяльності підприємства, включаючи завантаженість основних засобів, використання будівель та споруд, ефективність логістичних процесів та виробничої інфраструктури.

– Споживчий чинник: Він оцінює цінність продукції підприємства для споживачів. Цей чинник враховує якість та конкурентоспроможність продукції, задоволення потреб споживачів та їх відношення до бренду підприємства.

– Враховуючи ці внутрішні чинники, підприємство може оцінити свою інвестиційну привабливість та визначити свої сильні та слабкі сторони, а також здійснити внутрішні заходи для покращення своєї конкурентоспроможності та привабливості для інвесторів.

Усі ці зовнішні чинники мають важливе значення при оцінці інвестиційної привабливості підприємства. Інвестори аналізують ці чинники, оскільки вони впливають на ризики та можливість отримання прибутку в результаті інвестицій. Підприємства також повинні звертати увагу на ці чинники, оскільки вони визначають їхню здатність залучати інвестиції та успішно розвиватись на ринку.

Врахування зовнішніх чинників у процесі оцінки інвестиційної привабливості допомагає як інвесторам, так і підприємствам зробити обґрунтоване рішення щодо вкладення коштів та визначення потенційного об'єкта інвестування [2].

Приймаючи рішення про вкладання капіталу, інвестор дійсно розглядає інвестиційну привабливість комплексно, з урахуванням різних чинників. Інвестору важливо забезпечити найвищу привабливість на всіх етапах інвестиційного процесу, починаючи з вибору країни або регіону для інвестування, аж до визначення конкретного інвестиційного проекту.

Формування інвестиційної стратегії підприємства є важливим етапом, що дозволяє системно підходити до питань інвестиційної привабливості. Ця стратегія визначає спосіб взаємодії з інвесторами та визначає завдання, які підприємство повинно виконати для досягнення стратегічних інвестиційних цілей. Інвестиційна стратегія також впливає на організаційну структуру підприємства, допомагаючи перетворити інтелектуальну енергію керівників на практичні досягнення.

На сучасному етапі інвестиційна діяльність є надзвичайно важливим аспектом функціонування підприємства. Щоб залучати інвестиційні кошти та інші ресурси, підприємство повинно бути інвестиційно-привабливим, тобто відповідати різним економічним, управлінським та виробничим характеристикам, які забезпечують привабливість для потенційних інвесторів.

1.3. Методичні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємства

Інвестиційна привабливість компаній у ринковій економіці визначається декількома факторами. Оцінка ефективності фінансово-господарської діяльності є одним з ключових аспектів. Це означає, що інвестори оцінюють фінансові показники компанії, такі як прибуток, зростання доходів, стабільність фінансового стану і платоспроможності.

Крім того, конкурентоспроможність продукції грає важливу роль у визначенні інвестиційної привабливості компанії. Якщо компанія здатна конкурувати на ринку, вона має більше шансів привернути інвесторів. Це може бути досягнуто шляхом постійного покращення якості продукції, інноваційного розвитку, а також ефективного маркетингу і стратегії збуту.

Зростання ринкової ціни акцій також вказує на високу інвестиційну привабливість компанії. Інвестори шукають підприємства, чия вартість акцій зростає з часом, оскільки це може призвести до отримання капітальних прибутків при продажу акцій у майбутньому.

Так, при глибокому дослідженні структури джерел фінансування компанії можна виявити її рівень залежності від зовнішніх кредиторів, таких як банки, інвестори або державні організації. Якщо компанія має стабільні джерела внутрішнього фінансування та добре управляє своїми фінансовими ресурсами, це може збільшити її інвестиційну привабливість.

Оцінка ефективності виробничо-господарської діяльності компанії також є важливим фактором. Інвестори шукають підприємства з позитивними результатами діяльності в минулому та звітному періодах. Це може включати стабільність прибутку, ефективне використання ресурсів, зростання обсягів виробництва, розширення ринків збуту та розвиток нових продуктів або послуг.

Важливим аспектом інвестиційної привабливості є також довгострокова перспектива розвитку компанії. Інвестори шукають підприємства, які мають добре продуману фінансову та інвестиційну політику, орієнтовану на досягнення стабільних прибутків та задоволення інтересів акціонерів і інвесторів. Це означає, що компанія повинна мати чіткі стратегічні цілі, плани розвитку та добре збалансовану фінансову структуру.

Враховуючи всі ці фактори, інвестори здатні зробити висновок про інвестиційну привабливість компанії. Це дозволяє їм приймати рішення щодо вкладання капіталу та вибору підприємства.

Оцінювання інвестиційної привабливості підприємства є важливим кроком між аналізом і прийняттям рішень про інвестування. Воно передбачає комплексну оцінку підприємства з позиції його сталого розвитку, ефективного використання активів, ліквідності та інших факторів. Повноцінна оцінка включає різні методи визначення привабливості підприємства, включаючи абсолютні та порівняльні методи.

Існує кілька методик оцінки інвестиційної привабливості, які можна поділити на три основні групи, а саме:

Перша група використовує різноманітні оцінки експертів.

Друга група базується на статистичній інформації.

Третя група використовує комбіновані методи, які поєднують експертні та статистичні розрахунки [21].

Фінансовий аналіз включає в себе використання різних фінансових інструментів, які допомагають зрозуміти фінансовий стан підприємства і його інвестиційну привабливість. Зокрема, науковців виділяють основні фінансові інструменти, які можна використовувати для аналізу, серед них:

– Порівняльна фінансова звітність: Цей метод дозволяє порівняти фінансові показники підприємства протягом кількох років. Аналіз змін по роках допомагає виявити тенденції і зміни в фінансовій діяльності компанії.

– Серія трендів: Цей метод полягає в аналізі послідовності показників протягом певного періоду. Він допомагає виявити основні напрямки розвитку показників та їхні зміни з часом.

– Звичайна фінансова звітність: Цей метод включає структурний аналіз фінансових звітів, що дозволяє дослідити структуру активів, пасивів, доходів та витрат компанії. Це допомагає зрозуміти, як компанія розподіляє свої ресурси та використовує їх для генерації прибутку.

– Аналіз коефіцієнтів: Цей метод використовує різні фінансові коефіцієнти для оцінки різних аспектів фінансової діяльності підприємства. Наприклад, коефіцієнт ліквідності, рентабельності, заборгованості та інші. Ці коефіцієнти допомагають визначити ефективність використання активів, фінансову стійкість та інші аспекти діяльності [7;8;14;22].

Інтегральна оцінка інвестиційної привабливості підприємства є показником, що відображає значення інших показників, зважених у відповідності до їх вагомості та інших факторів. Використання інтегральних моделей для оцінки фінансового стану підприємств є поширеним у міжнародній практиці.

Деякі з відомих моделей, які застосовуються для оцінки фінансового стану підприємств і визначення їх інвестиційної привабливості, включають моделі Альтмана, Таффлера, Ліса, Чессера, Беєрмана, Спрінгейта, Бівера. Ці моделі мають низьку кількість значущих показників, які забезпечують точність результатів при мінімальній трудомісткості їх використання. Вони також надають інтегральну оцінку та дають змогу порівнювати різні підприємства. Інформація, необхідна для розрахунків, зазвичай доступна у фінансовій звітності підприємства.

Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств передбачає розрахунок шести груп показників:

- Показники оцінювання майнового стану дозволяють визначити джерела формування майна і оцінити їх використання.
- Показники оцінювання фінансової стійкості вказують на фінансовий запас міцності підприємства і його стабільність у довгостроковій перспективі.
- Показники оцінювання ліквідності активів відображають здатність підприємства своєчасно розраховуватись.
- Показники оцінювання прибутковості характеризують економічну ефективність фінансово-господарської діяльності підприємства.

Ці показники допомагають визначити, наскільки успішно підприємство генерує прибуток від своєї діяльності.

Показники оцінювання ділової активності відображають динаміку розвитку підприємства, досягнення поставлених цілей і розширення ринків збуту. Ці показники дозволяють оцінити активність підприємства у веденні бізнесу і досягненні успіху на ринку.

Показники оцінювання ринкової активності характеризують імідж підприємства для споживачів і конкурентів. Вони відображають спроможність підприємства займати певну позицію на ринку, залучати клієнтів і конкурувати з іншими учасниками ринку.

Варто зазначити, що в українському законодавстві передбачено підхід для оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Цей підхід базується на розрахунку інтегрального показника, який враховує такі фактори, як майновий стан підприємства, фінансова стійкість, ліквідність активів, прибутковість інвестованого об'єкта та ділова активність. Описаний підхід визначений в "Методиці інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій". Ця методика надає комплексну оцінку різних аспектів фінансового стану підприємства, що дозволяє встановити його привабливість для інвесторів [13].

Застосування методики інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств допомагає збільшити кількість потенційних інвесторів та сприяє швидшій відбудові виробничої сфери держави. Цей метод надає об'єктивне

уявлення про фінансову ситуацію підприємства і допомагає інвесторам прийняти обґрунтоване рішення про інвестування [14].

Інтегральне оцінка показника інвестиційної привабливості на певний рік розраховується за формулою:

$$I = \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n R_{ij}^{(t)} B_{ij} / \sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n B_{ij} \quad (1.1)$$

Враховуючи систему кількісних показників оцінки господарського, фінансового та технічного потенціалу підприємства, інвестиційна привабливість може бути оцінена в контексті відповідної галузі та регіону. Це дозволяє оцінювати позицію підприємства відносно конкурентів і визначити його потенційну здатність до залучення інвестицій.

Інтегральна оцінка інвестиційної привабливості підприємства є корисним інструментом для інвесторів, оскільки вона дозволяє зводити багато різних показників у єдиний показник, який спрощує процес оцінки та порівняння різних підприємств. Вона допомагає зрозуміти потенційні ризики та можливості інвестування в конкретне підприємство.

Незважаючи на популярність інтегральних моделей оцінки в міжнародній практиці, важливо враховувати, що жодна методика не є універсальною. Кожна модель має свої особливості, обмеження та контекст, в якому вона може бути застосована. Тому вибір моделі оцінки повинен залежати від конкретних потреб і характеристик підприємства [13].

Важливо також враховувати, що оцінка інвестиційної привабливості підприємства не є єдиним фактором прийняття рішення про інвестування. Інвестори також враховують інші аспекти, такі як ризики, потенціал ринку, стратегію підприємства, команду управління та інші фактори, що впливають на успішність інвестиції.

Після розрахунку інтегрального коефіцієнта інвестиційної привабливості, можна провести його аналіз та тлумачення результатів. Це дозволить інвесторам та підприємствам зрозуміти, які аспекти фінансово-господарської

діяльності сприяють або обмежують привабливість підприємства для інвестицій.

Якщо інтегральний коефіцієнт інвестиційної привабливості виявляється високим, це може вказувати на те, що підприємство має переваги та потенціал для повернення інвестицій. З іншого боку, низький коефіцієнт може свідчити про наявність проблем або обмежень, які зменшують інтерес інвесторів.

Оцінка інвестиційної привабливості підприємства не є статичним процесом, оскільки фінансова та ринкова ситуація може змінюватися з часом. Тому важливо проводити періодичні оцінки для виявлення змін та адаптації стратегії.

Нарешті, варто зазначити, що оцінка інвестиційної привабливості є лише одним з елементів прийняття рішень щодо інвестування. Інвестори також мають враховувати інші фактори, такі як ризикованість, потенційний дохід, стратегічну відповідність та інші аспекти, щоб прийняти обґрунтовані рішення про вкладення коштів у підприємство.

Висновки до першого розділу

1. Визначено та наведено теоретичну сутність поняття «інвестицій», як вкладення ресурсів (власних, позичених або залучених) у формі матеріальних, фінансових або інтелектуальних цінностей в різноманітні об'єкти підприємницької та іншої діяльності.

2. Якісні та кількісні характеристики інвестиційних рішень мають вирішальний вплив на виробничий потенціал підприємства, його ефективність та структуру суспільного виробництва в умовах глобального ринку. Для успішного функціонування необхідно ретельно визначити економічну сутність інвестицій, провести їх класифікацію в залежності від певних ознак та досягти високого рівня міжнародної конкурентоспроможності.

3. Інвестиційна привабливість підприємства визначається його здатністю реалізувати інвестиційні можливості та власний потенціал для

генерації додаткових капіталовкладень і підвищення вартості об'єкту інвестування.

4. Головною метою підвищення інвестиційної привабливості підприємства є забезпечення фінансових потреб підприємства у необхідних інвестиційних активах та оптимізація їх ефективності в результаті інвестиційної діяльності. Проте, надмірне накопичення інвестиційного капіталу може призвести до зниження дохідності інвестицій.

5. Підвищення інвестиційної привабливості підприємства відображає не лише його поточний стан, але і перспективи розвитку з урахуванням зовнішнього середовища, ризиків та загроз інфляції. Зміна зовнішнього середовища є стимулом для постійного розвитку підприємства, оскільки пріоритети розвитку змінюються залежно від потреб цього середовища. Таким чином, інвестиційна привабливість є резервом розвитку підприємства.

6. Управління інвестиційною привабливістю підприємства є ключовим аспектом для залучення інвестицій та забезпечення його стійкого розвитку. Інвестиційна привабливість визначається як здатність підприємства привернути та утримати інвестиційний капітал з боку різних зацікавлених сторін, таких як інвестори, кредитори або партнери.

7. Застосування інтегральної оцінки інвестиційної привабливості допомагає забезпечити об'єктивну оцінку фінансового стану підприємства та зробити прийняття рішень про інвестування більш обґрунтованим. Це створює додаткові переваги для підприємства, такі як збільшення довіри з боку потенційних інвесторів і залучення більшого обсягу інвестиційного капіталу. Таке оцінювання використовується для визначення загального рівня привабливості підприємства інвесторам та враховує фінансові, економічні, технологічні та організаційні аспекти, що впливають на інвестиційну привабливість підприємства.

РОЗДІЛ 2. ОЦІНКА ЕФЕКТИВНОСТІ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ІВП ТЗОВ «РЕМЕНЕРГО» ТА ВДОСКОНАЛЕННЯ УПРАВЛІННЯ НЕЮ

2.1. Загальна характеристика фінансово-господарської діяльності ІВП ТЗОВ «Ременерго»

Інженерно-виробниче підприємство Товариство з обмеженою відповідальністю «Ременерго» створено на підставі чинного законодавства та діє на основі Статуту.

Підприємство засноване громадянином України з метою здійснення підприємницької діяльності та отримання прибутку через поєднання підприємницьких зусиль та майна засновників. Підприємство діє відповідно до законодавства України, зокрема, Конституції України [10], Господарського кодексу України [6], Закону України «Про господарські товариства» [18] та іншим законодавчим актам [13]. Крім того, «Ременерго» має право здійснювати свою діяльність у будь-якому місці в Україні та за її межами, а також використовувати будь-яке нерухоме або рухоме майно для розміщення робочих місць.

Підприємство, розташоване у м. Львів і є одним з провідних в своїй галузі на території України, спеціалізується на проведенні ремонтних робіт на Атомних електростанціях. Ця діяльність відіграє важливу роль у забезпеченні безпеки та ефективності роботи атомних електростанцій, які є стратегічними об'єктами енергетичної інфраструктури країни.

Ремонтні роботи на Атомних електростанціях вимагають високої кваліфікації, досвіду та знань у сфері ядерної енергетики і безпеки. Проведення таких робіт допомагає забезпечити безперебійну та надійну роботу атомних електростанцій, зберегти їхню довговічність та підтримати високий рівень безпеки.

Враховуючи стратегічне значення атомних електростанцій для енергетичної системи країни, успішна робота цього підприємства є важливим фактором для забезпечення енергетичної безпеки України і сприяє розвитку ядерної енергетики в країні.

Підприємство «Ременерго» є підприємством, заснованим громадянином України з метою здійснення підприємницької діяльності та отримання прибутку. Основною метою його діяльності є поєднання підприємницьких зусиль та майна засновників для забезпечення успішної комерційної діяльності.

Підприємство «Ременерго» діє відповідно до законодавства України, зокрема, Конституції України, Господарського кодексу України, Закону України «Про господарські товариства» та інших відповідних законодавчих актів, що регулюють діяльність підприємств в країні. Це означає, що підприємство дотримується правових норм і вимог, які стосуються його функціонування, здійснення бізнесу та співробітництва з іншими суб'єктами господарювання.

Згідно зі своїми статутними повноваженнями, «Ременерго» має право здійснювати свою діяльність у будь-якому місці в межах України, а також за її межами. Це надає підприємству гнучкість і можливість розширювати свою присутність на ринках за межами країни.

Крім того, «Ременерго» має право використовувати будь-яке нерухоме або рухоме майно для розміщення своїх робочих місць. Це може включати офісні приміщення, складські простори, технічне обладнання та інші активи, необхідні для забезпечення ефективної діяльності.

Метою діяльності Товариства є:

- Отримання прибутку: Головною метою Товариства є здійснення прибуткової діяльності, зокрема, через надання товарів, робіт та послуг і задоволення потреб своїх клієнтів.

- Задоволення потреб приватних осіб, підприємств, установ, організацій у товарах, роботах та послугах: Товариство ставить перед собою завдання задовольнити потреби широкого спектру клієнтів, яким можуть бути як

приватні особи, так і різні види підприємств, установ і організацій. Це може включати надання товарів, виконання різних робіт та надання послуг.

– Розвиток сфери послуг населенню: Товариство прагне розвивати сферу послуг і сприяти покращенню якості та доступності послуг для населення. Це може включати розширення асортименту послуг, впровадження нових технологій і покращення процесу обслуговування клієнтів.

– Створення нових робочих місць: Товариство має за мету сприяти економічному розвитку та зайнятості шляхом створення нових робочих місць. Це може включати збільшення штату працівників, розширення діяльності та відкриття нових підрозділів чи філій.

Згідно зі Статутом товариства, загальні збори учасників є вищим органом управління товариством з обмеженою відповідальністю (рис.2.1.) . Вони збираються для обговорення та прийняття рішень, що стосуються діяльності товариства. У зборах можуть брати участь самі учасники або їх представники, призначені на постійній основі або на обмежений строк.

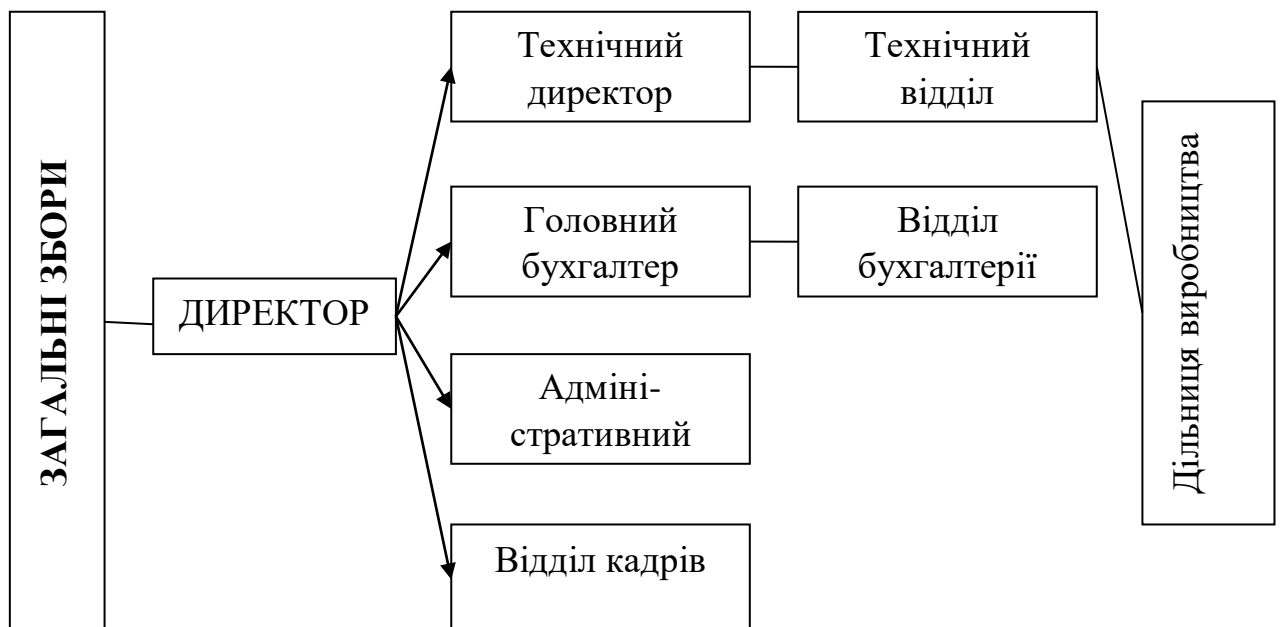

Рис. 2.1. Схематичне зображення структури власності ІВП ТзОВ «Ременерго»

Джерело: складено автором

Учасник має право замінити свого представника в зборах, повідомивши про це інших учасників. Також, учасник може передати свої повноваження на зборах іншому учаснику або його представникові. Це дозволяє забезпечити гнучкість і можливість змін участі учасників у зборах, залежно від потреб і обставин.

Окрім загальних зборів учасників, існує ще один орган управління - дирекція. Повноваження та структура дирекції визначаються чинним законодавством з урахуванням особливостей, передбачених для товариств з обмеженою відповідальністю.

Загальні збори учасників та дирекція разом утворюють організаційну структуру управління товариством з обмеженою відповідальністю і мають свої повноваження та обов'язки згідно з чинним законодавством.

Згідно з наведеними офіційних даних, підприємство ІВП ТзОВ «Ременерго» має статутний капітал (фонд) у розмірі 100 000,00 гривень, який використовується для забезпечення фінансової стійкості та діяльності компанії. Також, власністю підприємства є грошові засоби та інше майно, необхідне для виконання статутних завдань. У майні товариства можуть бути будівлі, споруди, транспортні засоби та інші активи, які відповідають цілям його діяльності.

Збори учасників товариства мають право приймати рішення з будь-яких питань, що стосуються діяльності компанії. Однак, виключною компетенцією зборів учасників є зобов'язання товариства здійснювати первинний (оперативний) та бухгалтерський облік результатів своєї роботи, складати статистичну інформацію та надавати фінансову звітність та статистичну інформацію, визначені законодавством.

Товариство також повинно дотримуватися законодавства щодо господарювання, оподаткування, праці та інших сфер, що стосуються його діяльності. Порядок організації обігу документів у товаристві, його дочірніх підприємствах, філіях та представництвах встановлюється директором.

Фінансовий рік товариства збігається з календарним роком, починаючи з дня його реєстрації і закінчуючи 31 грудня поточного року.

Посадові особи товариства, на яких покладені відповідні обов'язки, несуть відповідальність за належну постановку звітності товариством відповідно до внутрішніх документів, індивідуальних трудових контрактів та чинного законодавства. Це означає, що вони мають забезпечити правильний та своєчасний облік фінансових операцій, складання фінансової звітності, яка включає баланс, звіт про прибутки та збитки, звіт про грошові потоки та іншу необхідну інформацію.

Фінансово-господарська діяльність підприємства ІВП ТзОВ «Ременерго» пов'язана з комерційною роботою, зокрема ремонтом атомних електростанцій для задоволення попиту державного замовлення та отримання прибутку. У зв'язку з цим, ефективне управління фінансовими ресурсами та господарською діяльністю є ключовим для досягнення успіху та забезпечення стійкості підприємства.

2.2. Аналіз складу та структури інвестиційних ресурсів ТзОВ «Ременерго»

Сутність інвестиційних ресурсів підприємства полягає в їх використанні для здійснення інвестиційних проектів та розвитку бізнесу. Інвестиційні ресурси включають фінансові та нематеріальні активи, які підприємство має здатність вкласти у різні активності з метою забезпечення прибутку та збільшення вартості компанії. Основні аспекти сутності інвестиційних ресурсів підприємства включають наступне:

Інвестиційні ресурси є основою для реалізації інвестиційних проектів та розвитку бізнесу. Ці ресурси можуть бути вкладені у різні активності, такі як придбання нового обладнання, впровадження нових технологій, розширення виробничих потужностей, покращення маркетингових стратегій, дослідження та розвиток нових продуктів, підвищення кваліфікації персоналу тощо.

Фінансові активи, які включають грошові кошти, цінні папери, акції, облігації та інші інструменти, є одним з видів інвестиційних ресурсів. Їх використання дозволяє підприємствам залучати необхідні кошти для реалізації проектів та забезпечення розвитку.

Нематеріальні активи, такі як інтелектуальна власність, бренд, патенти, технології, ноу-хау, також є складовою частиною інвестиційних ресурсів. Вони мають значний вплив на конкурентоспроможність підприємства і можуть бути використані для створення конкурентних переваг та збільшення вартості компанії.

Основна мета використання інвестиційних ресурсів полягає в забезпеченні прибутку та зростання вартості підприємства. Це досягається шляхом раціонального вкладання ресурсів у проекти з високим потенціалом доходності та забезпечення ефективного управління цими ресурсами.

Інвестиційні ресурси підприємства включають різноманітні активи і джерела, які використовуються для реалізації інвестиційних проектів та розвитку бізнесу. Основні складові інвестиційних ресурсів підприємства включають:

Фінансові ресурси – це грошові кошти, які підприємство має або може залучити для інвестування в проекти. Вони можуть походити з власних джерел (власний капітал) або бути залучені через зовнішні джерела (позики, інвестиційні фонди, банківські кредити тощо).

Нематеріальні активи – це безматеріальні цінності, які мають важливу роль у розвитку підприємства. Вони можуть включати інтелектуальну власність (патенти, авторські права, товарні знаки), бренд, ноу-хау, технології, ліцензії тощо. Ці активи додають конкурентної переваги підприємству і можуть бути використані для створення нових продуктів, покращення процесів або розширення ринків.

Матеріальні активи – це фізичні речі, такі як будівлі, обладнання, машини, транспортні засоби, нерухомість тощо. Ці активи використовуються

для виробничої діяльності підприємства і можуть бути об'єктом інвестиційних проектів з розширення виробництва або модернізації технологій.

Інвестиції в людські ресурси означають вкладання коштів у набір, навчання, розвиток та збереження кваліфікованого персоналу. Це включає найм нових співробітників, проведення навчання та тренінгів, створення стимулюючих програм та системи мотивації, збереження талановитих працівників і підтримку розвитку їхніх навичок та компетенцій.

Інвестиційні ресурси підприємства можна поділити на внутрішні та зовнішні. Внутрішні ресурси є тими, що формуються в межах самого підприємства, тоді як зовнішні ресурси походять з зовнішніх джерел. Якщо розглянути детальніше, то внутрішні інвестиційні ресурси включають: прибуток, амортизаційні відрахування, страхові відшкодування, надходження від реалізації частини майна та дивідендні виплати [14].

Для наочності проведемо структурний аналіз ключових показників з вище перерахованих на прикладі ІВП ТзОВ «Ременерго» за 2019-2021 роки (рис. 2.2.)

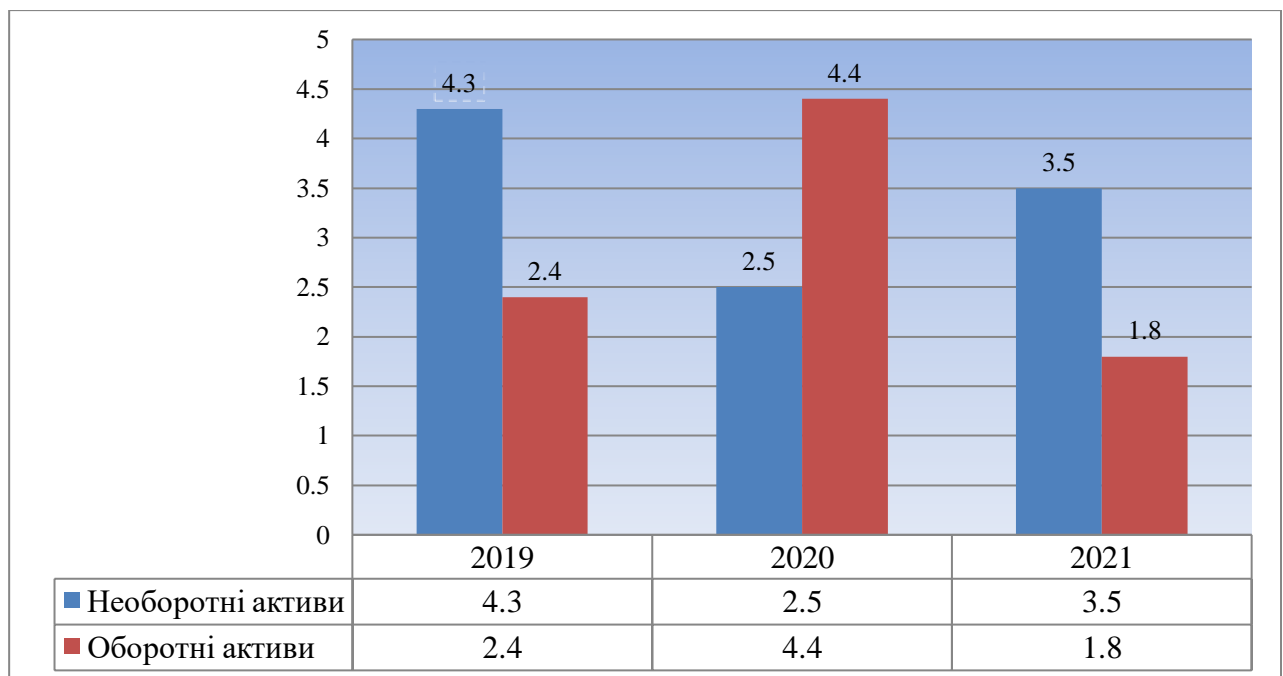

Рис. 2.2. Структура інвестиційних ресурсів ІВП ТзОВ «Ременерго» упродовж 2019-2021 рр., %

Джерело: складено за даними додатків А,Б,В

Аналіз динаміки активів підприємства має велике значення для визначення фінансового стану та ефективності його діяльності. Зміни у величині та структурі активів впливають на загальну продуктивність та рентабельність підприємства.

Аналіз динаміки активів надає інформацію про приріст або зменшення їх величини, а також зміну величини окремих видів активів. Дослідження структури активів та їх питомої ваги допомагає визначити ефективність використання основних засобів та ресурсів, що впливає на швидкість оборотності активів.

Аналіз динаміки необоротних та оборотних активів включає аналіз окремих складових цих активів. Цей аналіз дозволяє виявити зміни у величині та структурі активів, ідентифікувати фактори, що впливають на їх зміну та визначити ефективність управління активами підприємства.

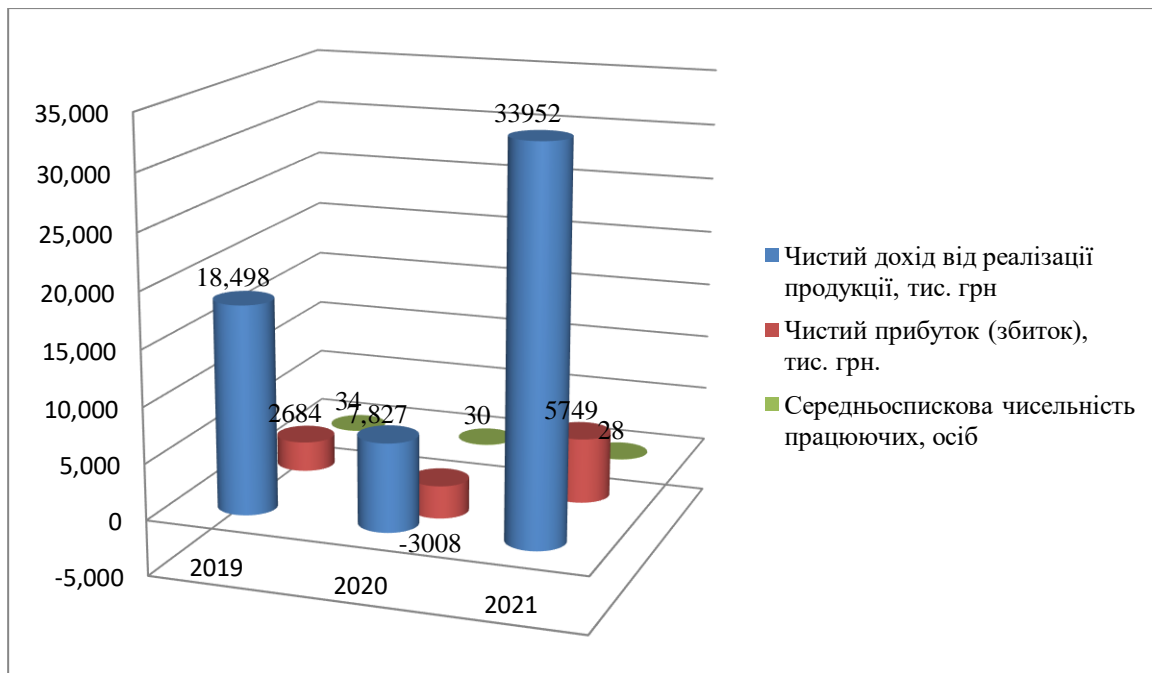

Рис. 2.3. Показники діяльності руху активів ІВП ТзОВ «Ременерго» упродовж 2019-2021 рр.

Джерело: розраховано за даними додатків А,Б,В

Для проведення аналізу динаміки складу, структури активів та джерел їх фінансування використовуються методики, що дозволяють порівняти дані за різні періоди часу та виявити зміни тенденцій. Це допомагає підприємству зрозуміти, як ефективно використовуються його ресурси та які заходи можуть бути вжиті для покращення фінансового стану та результативності діяльності. Доцільним є використання показників рентабельності для оцінки загальної ефективності діяльності підприємства, оскільки вони дають змогу зв'язати отриманий прибуток з понесеними витратами і визначити, наскільки ефективно підприємство використовує свої ресурси.

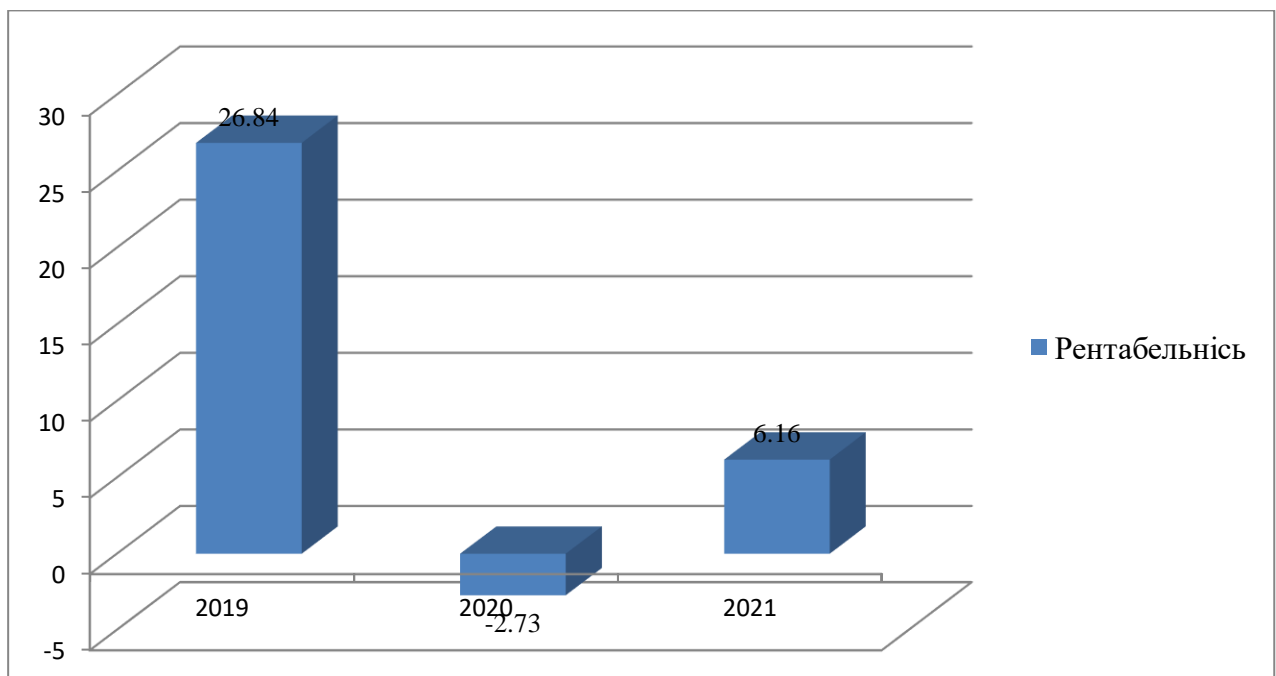

Рис. 2.4. Динаміка рівня рентабельності ТзОВ «Ременерго» за 2019 -2021 роки (%)

Джерело: розраховано за даними додатків А,Б,В

Рентабельність вказує на те, яку частину витрат покриває прибуток підприємства. Чим вище рівень рентабельності, тим більше віддачі отримує підприємство за витрачені ресурси. Висока рентабельність свідчить про успішну ефективну діяльність підприємства, що може мати позитивний вплив на його фінансове становище та можливість здійснювати інвестиції в подальший розвиток.

Так, рисунок 2.4 демонструє нестабільність в динаміці рівня рентабельності підприємства у 2020 році, що можна пояснити зміною кон'юнктури ринку та загальної економічної ситуації в зв'язку з пандемією Covid-19. Рентабельність є важливим показником, який відображає ефективність використання ресурсів підприємства в процесі виробництва та реалізації продукції.

Для порівняння позитивна динаміка рентабельності у 2021 році, як відображено на рисунку 2.4, свідчить про те, що підприємство з часом стало більш ефективним у використанні своїх ресурсів. Це може бути результатом покращення управлінських процесів, оптимізації витрат, зростання продуктивності праці, підвищення якості продукції або збільшення обсягів реалізації, тобто результат вдалого управління та фахового реагування на ситуацію.

Таблиця 2. 1

Склад та структура необоротних активів
ІВП ТзОВ «Ременерго» за 2019-2021 рр. (в тис. грн.)

Показники	2019	2020	2021
Нематеріальні активи	-	-	-
Основні засоби	100	100	1100
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-	-
Амортизаційні відрахування	49	6023	3804

Джерело: розраховано за даними додатків А,Б,В

Ефективне використання основних засобів є важливим фактором, що сприяє зниженню витрат на обслуговування та ремонт, а також покращує загальну рентабельність підприємства. Збільшення кількості та покращення якості основних засобів допомагають забезпечити інвестиційну та конкурентну переваги підприємства на ринку та розвивати його виробничі потужності.

Так, з таблиці 2.1 можна зробити висновок, що основні засоби є основною складовою необоротних активів підприємства, і їх частка у структурі необоротних активів збільшується протягом аналізованого періоду. У 2019 та

2020 роках вони становили 100% від загальної вартості необоротних активів, а в 2021 році їх обсяг збільшився на 1000 тис. грн або 110%.

Отже, з аналізу даних таблиці можна зробити висновок, що основні засоби є головним об'єктом інвестиційної діяльності підприємства, а їх розширення та оновлення впливають на загальну ефективність підприємства.

2.3. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства ІВП ТзОВ «Ременерго»

Аналіз інвестиційного потенціалу підприємства є важливим кроком у формуванні заходів, спрямованих на підвищення цього потенціалу. Результати оцінювання інвестиційного потенціалу корисні передусім для потенційних інвесторів, які планують вкладати кошти в підприємство. Для самого підприємства це є важливим показником ефективності його господарської діяльності. Варто зазначити, що шляхом оцінювання можна визначити економічний і фінансовий потенціал конкуруючих підприємств у сільськогосподарській галузі.

У випадку аналізованого підприємства прибуток формується з доходів від господарської діяльності після покриття матеріальних та подібних витрат, сплати податків та зборів до бюджету і витрат на оплату праці. З балансового прибутку повинні погашатися відсотки за банківськими кредитами, а також сплачуються податки та інші платежі відповідно до законодавства України.

Згідно даних табл. 2.2, можемо зробити висновок, що у своїй діяльності підприємство використовує переважно поточні позикові кошти. Найбільшу частку у структурі позикових коштів складає кредиторська заборгованість, яка у порівнянні з 2019 роком збільшилась, однак не є кричучою по відношенню до загально балансових показників за аналізований рік.

Таблиця 2. 2

Оцінка платоспроможності ІВП ТзОВ «Ременерго» упродовж 2019-2021 рр.
(тис. грн.)

Пасиви	2019 р.	2020 р.	2021 р.	Надлишок (нестача) платіжних коштів у		
				2019 р.	2020 р.	2021 р.
Найбільш термінові зобов'язання (поточні)	11595	11272	17506	-11534	-10123	-17238
Короткострокові кредити банків і позики	0	0	0	10802	5188	18594
Довгострокові зобов'язання	34	0	0	82	277	195
Постійні пасиви	-550	-3558	2484	650	4658	-1551

Джерело: розраховано за даними додатків А,Б,В

Також товариство не залучало короткострокові кредити банків або довгострокові зобов'язання, а також відсутність заборгованості зі страхування та оплати. Для фінансування розширення та розвитку підприємства використовуються лише власні обігові кошти.

Оцінюючи реальний рівень ліквідності підприємства, спочатку необхідно провести аналіз ліквідності балансу. Ліквідність балансу залежить від відповідності між наявними платіжними коштами та зобов'язаннями. Для визначення ліквідності балансу потрібно порівняти суми з кожної групи активів та пасивів.

Для цього використовується шлях порівняння ліквідних активів (А1, А2, А3) з короткостроковими зобов'язаннями (П1, П2, П3) і визначення ступеня їх відповідності. Також враховується, що менш ліквідні активи (А4) повинні бути меншими за пасиви, що мають триваліший строк погашення (П4).

Умови, що виражені у табл. 2.3, дають загальну ідею про те, що підприємство має мати достатню кількість ліквідних активів для погашення своїх короткострокових зобов'язань. За таких умов можна вважати, що

підприємство є ліквідним і здатним вчасно виконувати свої фінансові зобов'язання.

Таблиця 2. 3

Оцінка ліквідності ІВП ТзОВ «Ременерго» упродовж 2019-2021 рр.
(тис. грн.)

Показник	Нормативне значення	Результат		
		2019	2020	2021
Коефіцієнт абсолютної ліквідності	>0,1	0,01	0,02	0,1
Коефіцієнт швидкої ліквідності	>1	0,94	0,32	1,65
Коефіцієнт покриття		0,53	0,59	1,64
Коефіцієнт рентабельності продажу	>↑	0,33	00,00	0,31
Коефіцієнт рентабельності капіталу	>↑	4,86	–	-2,3
Коефіцієнт загальної рентабельності	>↑	0,24	–	0,29
Коефіцієнт інвестування		-5,5	2,66	-3,23
Коефіцієнт незалежності	>0,2	-0,05	0,12	-0,46
Коефіцієнт фінансування	>1	–	–	–

Джерело: розраховано за даними додатків А,Б,В, [13]

Таким чином, наведені принципи оцінки інвестиційної привабливості допомагають оцінити потенціал підприємства, незалежно від контексту регіону або інших зовнішніх факторів. З цього розрахунку бачимо, що інтегральний показник підприємства становив у 2019 р. – 1,65, у 2020 р. – 8,94 та у 2021 р. – 10,47 відповідно. Впродовж досліджуваного періоду інвестиційна привабливість товариства коливалася і оцінюється як середня. Це означає, що у випадку орієнтування менеджменту підприємства на зовнішнє інвестування воно цілком могло зацікавити інвестора. Тобто середній рівень свідчить про стабільність ситуації та помірний інтерес інвесторів до компанії, але може також вказувати на потребу у покращенні або розширенні привабливості, щоб привернути більше інвестиційного капіталу за необхідності.

Однак, звертаючи увагу на показники, які загально прийнято використовувати при розрахунку інтегрального показника інвестиційної привабливості варто зауважити, що оцінка тієї ж ліквідності балансу повинна бути комплексним процесом, який враховує багато інших факторів, таких як структура активів і пасивів, оборотність активів, ефективність управління запасами і кредитні політики, а також загальну економічну ситуацію та особливості галузі, в якій працює підприємство. Оскільки динаміка в балансі показує покращення рівня ліквідності підприємства, то це може свідчити про позитивні зміни у фінансовому стані підприємства. Якщо ІВП ТзОВ «Ременерго» на кінець 2021 року володіє ліквідним майном, це означає, що у нього достатньо ліквідних активів для виконання своїх зобов'язань. Однак для повноцінного аналізу ліквідності та платоспроможності підприємства, рекомендується враховувати ширший набір показників і проводити детальний аналіз фінансового стану, оскільки наявні підрахунки не свідчать про можливість підприємства покривати до прикладу свої поточні зобов'язання.

У аналізі фінансових результатів та рентабельності підприємства важливо оцінити фінансовий результат – прибуток або збиток (рис. 2.3).

Фінансовий стан підприємства є важливим фактором, що впливає на його ефективність і здатність забезпечувати свою діяльність. Стабільний фінансовий стан означає, що підприємство має достатні фінансові ресурси, раціонально розподіляє та ефективно використовує ці ресурси, утримує правильні фінансові відносини з іншими суб'єктами, і має достатню платоспроможність та фінансову стійкість.

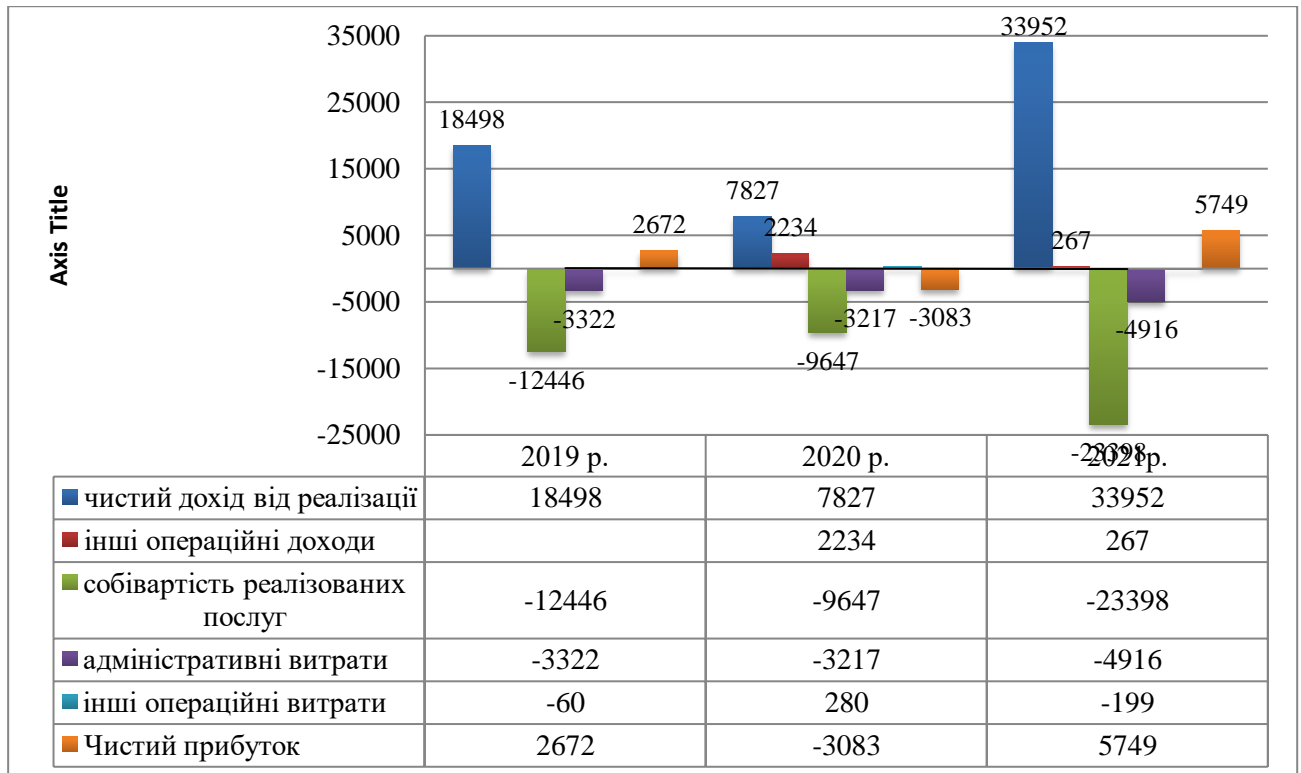

Рис. 2.3. Фінансові результати ІВП ТзОВ «Ременерго» за 2019-2021 рр.
(тис. грн.)

Джерело: складено за даними додатків А,Б, В

Оцінка абсолютних показників фінансових результатів не завжди є ефективним способом оцінки діяльності підприємства, оскільки вона не відображає реальні результати та пропорційність отриманого прибутку до понесених витрат, однак оскільки зважаючи наліз показників рентабельності були наведені нами вище для цілісності картини зауважимо, що згідно рис. 2.3. у 2019 та 2021 роках підприємство задекларувало прибуток, а у 2020 році підприємство – збиток у розмірі 3 083 тис. грн.

Управлінцям доцільно звернути увагу на заходи, спрямовані на ефективніше використання коштів, вкладених у підприємство. Ефективне управління фінансовими ресурсами є ключовим фактором для досягнення успіху і стабільності підприємства та включає низку заходів серед яких: ефективне управління кредиторською та дебіторською заборгованістю, пошук додаткових джерел фінансування, оптимізація запасів, бюджетування та інші.

Зважаючи на внутрішні фактори підприємства, можливо оцінити його інвестиційну привабливість. Оцінка цієї привабливості має велике значення для прийняття рішень про інвестування. Вона дозволяє визначити, наскільки підприємство є привабливим для потенційних інвесторів і які перспективи має залучення інвестиційного капіталу. Оцінка включає аналіз різних факторів, що впливають на успішність та доцільність інвестування в підприємство.

Деякі важливі аспекти оцінки інвестиційної привабливості підприємства включають фінансовий стан підприємства, його ринкову позицію та індустрійний контекст. Фінансовий стан оцінюється за допомогою фінансових показників, таких як рентабельність, ліквідність, платоспроможність та стабільність прибутку.

Оцінка інвестиційної привабливості підприємства допомагає зрозуміти його потенціал для залучення інвестицій та розвитку, дає можливість встановити, як підприємство впливає на його інвесторів, як воно використовує свої ресурси та як ефективно управляє своїми бізнес-процесами.

Оцінка інвестиційної привабливості також допомагає підприємству самостійно розуміти свої сильні та слабкі сторони, що дає змогу покращити управління своїми бізнес-процесами. Виявлення недоліків та можливостей для вдосконалення дозволяє підприємству розробляти стратегії розвитку, залучати нові технології, вдосконалювати процеси та забезпечувати стабільність та стійкість.

2.4. Шляхи покращення інвестиційної привабливості підприємства

Сьогодні актуальним залишається питання розроблення стратегії для формування міжнародної інвестиційної привабливості підприємств з метою досягнення наступних цілей: забезпечення конкурентоспроможності продукції та підвищення її якості, структурної перебудови виробництва, створення необхідної сировинної бази для ефективного функціонування підприємств, вирішення соціальних проблем, приведення необхідних інвестицій для

забезпечення ефективного функціонування підприємств, їх стабільного стану для подальшого розширення та розвитку виробництва, відновлення основних виробничих фондів, підвищення технічного рівня праці та виробництва і т. д.. Ці кроки сприятимуть покращенню інвестиційного клімату в країні і приверненню потрібних інвестицій для розвитку українських підприємств та економіки в цілому [5].

До прикладу Божанова В.Ю. [5] вказує, що підвищення інвестиційної привабливості можливе шляхом впровадження різноманітних заходів на рівні країни або регіону. Вона відзначає, що успішні результати можна досягти шляхом розробки механізмів державного регулювання розвитку галузей, стимулювання залучення інвестицій до галузі, країни або регіону з урахуванням інтересів всіх учасників, впровадження систем страхування інвестиційних ризиків, підвищення державних гарантій та інших заходів. Ці заходи сприяють створенню сприятливого інвестиційного клімату і роблять країну або регіон більш привабливими для інвесторів, що сприяє залученню необхідних інвестицій для розвитку економіки.

Інвестори оцінюють інвестиційну привабливість різних підприємств, використовуючи існуючі підходи, що застосовуються як у міжнародній, так і вітчизняній практиці. Кожен інвестор обирає підхід, що найкраще відповідає його цілям та очікуваному результату від інвестиційних ресурсів. Особливо коли йдеться про залучення іноземних інвесторів, поняття інвестиційної привабливості має бути розглянуте з погляду міжнародної інвестиційної привабливості. Визначення міжнародної інвестиційної привабливості об'єкта інвестування здійснюється на основі оцінки доцільності капітальних вкладень, вибору альтернативних об'єктів та придбання акцій окремих підприємств [15].

Сучасні інвестори вкладають свої кошти в різноманітні проекти залежно від їх інвестиційних цілей і стратегій. А серед популярних напрямків інвестування знаходяться: технологічні стартапи, венчурний капітал, нерухомість, інфраструктура та соціальні проекти. Оскільки нами проводилося дослідження на основі підприємства з багаторічною історією та вже

сформованою репутацією, розглянемо цю характеристику та її вплив на рішення інвестора.

Сучасні інвестори проявляють інтерес до підприємств з встановленою історією розвитку та вкладають свої інвестиції у стабільні підприємства з довготривалою і успішною діяльністю.

Тобто тривалість існування компанії може вплинути на рішення інвестора, оскільки включатиме низку чинників:

- історія успіху;
- низька ризиковість;
- довгострокова стратегія;
- вплив на ринок [9;12;15].

Інвестори також оцінюють інші аспекти, такі як фінансові показники, конкурентне переваги, ринкову позицію, економічний потенціал, якість управління та здатність до інновацій. Компанії з короткою історією також можуть мати сильні сторони, такі як новаторство, гнучкість та швидкість реагування на зміни ринку.

Отже, для підвищення інвестиційної привабливості компанії ТзОВ «Ременерго», крім врахування тривалості її існування, можна розглянути інші шляхи, такі як: покращення фінансових показників, зосередження на зростанні чистого прибутку та ефективності використання активів, з метою демонстрації потенціалу, дохідності та стабільності.

Інновації та розширення продуктової лінійки: Розвивати нові продукти та входити на нові ринки для збільшення конкурентних переваг і розширення потенційної аудиторії.

Партнерства та стратегічні угоди: Укладати стратегічні партнерства з іншими компаніями або інвесторами, що може збільшити доступ до ресурсів, ринків і експертизи.

Отож для покращення інвестиційної привабливості підприємства, вартувиконати декілька важливих завдань:

- Здійснити покращення фінансової стійкості шляхом забезпечення стабільного фінансового стану підприємства, зменшення ризиків і забезпечення високого рівня платоспроможності є ключовими факторами привабливості для потенційних інвесторів. Це може включати збільшення власного капіталу, зниження боргового навантаження і покращення показників ліквідності.

- Розвивати інноваційні продукти, технології або процеси, що може зробити підприємство більш привабливим для інвесторів, оскільки останні зацікавлені в компаніях, які мають потенціал для зростання і конкурентної переваги на ринку.

- Покращити корпоративне управління, адже ефективне корпоративне управління, прозорість в діяльності, забезпечення прав інвесторів та дотримання етичних стандартів створюють довіру серед інвесторів. Розробка чіткої корпоративної структури, аудиту фінансової звітності і механізмів контролю може покращити інвестиційну привабливість підприємства.

- Розробити ефективну стратегію маркетингу та комунікаційної політики може допомогти привернути увагу потенційних інвесторів. Ефективна презентація переваг і потенціалу підприємства, а також комунікація з інвесторами можуть збільшити інтерес до підприємства.

Рис. 2.4. Складові стратегії з покращення інвестиційної привабливості підприємства

Джерело: складено автором

Для збільшення інвестиційної привабливості та підвищення конкурентоспроможності підприємства, ми пропонуємо покращити управління інвестиційною діяльністю шляхом розробки стратегії інвестиційної привабливості (рис. 2.4.), що складається з декількох складових, таких як пошук та залучення джерел інвестування, виявлення інвестиційного потенціалу, покращення середовища реалізації інвестиційної політики, єдність вкладення інвестицій на кожній стадії реалізації проекту, поточний контроль та оперативне планування інвестиційних ресурсів.

Інвестиції є необхідною умовою тривалого існування будь-якого підприємства. Ті, хто не здійснює інвестицій, не розширює та не вдосконалює

свої активи, стикаються з обмеженими перспективами та небезпекою втрати конкурентних позицій на ринку в майбутньому. Обсяг і структура інвестицій визначають перспективи підприємства і його здатність зберегти та зміцнити свої позиції в довгостроковій перспективі [9].

Наявність інвестиційного фінансування для підприємства створює потенційні можливості для інноваційного розвитку. Однак, важливо зауважити, що інвестиції самі по собі не є достатньою умовою. Проблема раціонального використання ресурсів завжди залишається, особливо в умовах кризових ситуацій у базових галузях економіки України, важливо акцентувати увагу управлінців на оптимальному використанні цих ресурсів та поліпшенню інвестиційної привабливості об'єкта. Отже, крім наявності інвестицій, необхідно також забезпечити їх ефективне та раціональне використання для досягнення поставлених цілей підприємства.

Висновки до другого розділу

На основі проведення оцінки діяльності підприємства і враховуючи запропоновані шляхи підвищення інвестиційної привабливості, можна зробити такі висновки :

Підприємство потребує удосконалення управління своєю інвестиційною діяльністю. Рекомендується розробити стратегію інвестиційної привабливості, яка включатиме комплекс заходів, спрямованих на пошук і залучення джерел інвестування, виявлення інвестиційного потенціалу та політики підприємства, покращення середовища реалізації інвестиційної політики, забезпечення єдності вкладення інвестицій у різні стадії проектів, проведення поточного контролю та оперативного планування інвестиційних ресурсів.

Потрібно звернути увагу на підвищення конкурентоспроможності продукції підприємства та покращення її якості. Це можна досягти шляхом впровадження інноваційних технологій, залучення фахівців з високим технічним рівнем, а також перебудови виробництва з урахуванням сучасних

вимог і стандартів. У розділі розглянуто систему показників для оцінювання ефективності діяльності компанії, з врахуванням того, що економічний ефект досягається за рахунок виробництва якісної продукції та надання відповідних послуг. Для того, щоб ефективно розв'язувати економічні проблеми підприємству потрібно розподіляти фінансові ресурси та обрати оптимальні варіанти збільшення капіталу за рахунок як зовнішніх, так і внутрішніх ресурсів.

Інженерно-виробниче підприємство у формі Товариства з обмеженою відповідальністю «Ременерго», створене для здійснення підприємницької діяльності з метою отримання прибутку.

Після проведеного аналізу діяльності підприємства можна зробити висновок, що його керівництво виявляє збалансований підхід до інвестиційної політики, зокрема щодо фінансування основних засобів. Протягом періоду з 2019 по 2021 рік було зафіксовано зростання суми основних засобів на 898 тис. грн., і це збільшення було здійснено за рахунок власних коштів. Такий підхід виключає створення зобов'язань для підприємства, що є позитивним фактором.

Варто зазначити, що фінансування з використанням позичкового капіталу може створювати фінансові зобов'язання для підприємства та включає більший ризик, який може позначитися на його фінансовій стійкості. Однак, у даному випадку ця проблема не відноситься до аналізованого підприємства, оскільки згідно з фінансовою звітністю за останні роки, підприємство використовувало лише поточні фінансові зобов'язання, пов'язані з операційною діяльністю.

Аналіз відіграє важливу роль в визначенні й використанні резервів для підвищення ефективності інвестиційної діяльності. Цей процес сприяє раціональному використанню ресурсів, виявленню й впровадженню передового досвіду, попередженню зайвих витрат і виявленню недоліків у роботі. Управління інвестиційною привабливістю та ефективності інвестиційної діяльності підприємства з метою виявлення потенційних можливостей для підвищення результативності. Це дозволяє зміцнювати економіку суб'єкта господарювання та підвищувати її ефективність.

ВИСНОВКИ

В результаті проведеного дослідження можна сформувати наступні висновки:

1. Інвестиції є важливим фактором економічного зростання та розвитку. Вони стимулюють вкладення капіталу в виробництво нових товарів та послуг, покращення технологій, розширення виробничих можливостей та підвищення продуктивності праці. Взагалому інвестиційний процес включає в себе пошук та вибір інвестиційних можливостей, оцінку ризиків, залучення фінансових ресурсів, управління окремими проектами чи цілими підприємствами та моніторинг їх ефективності.

2. Успішне управління інвестиційною привабливістю підприємства передбачає комплексний підхід та урахування різних факторів. Фінансова стабільність, ринкова позиція, інноваційність, якість управління та інші аспекти мають важливе значення для створення привабливого інвестиційного середовища.

3. При оцінці інвестиційної привабливості підприємства враховуються різні аспекти, які визначають його привабливість для потенційних інвесторів. Для цього використовуються різні методика та інструменти, включаючи інтегральні оцінки.

Одним з таких є інтегральних коефіцієнт інвестиційної привабливості алгоритм розрахунку якого може включати розрахунок середніх значень коефіцієнтів для різних показників, що відображатимуть їх значимість з точки зору інвестора; збір, аналіз фінансових даних та іншої інформації про підприємство за показниками, що найкраще відображають фінансово-господарську діяльність підприємства та його привабливість для інвесторів. Та заключний етап групування показників залежно від їх значущості для оцінки інвестиційної привабливості.

Після розрахунку інтегрального коефіцієнта можна провести його аналіз та тлумачення результатів. Це допомагає інвесторам та підприємствам

зрозуміти, які аспекти фінансово-господарської діяльності сприяють або обмежують привабливість підприємства для інвестицій.

Високий інтегральний коефіцієнт інвестиційної привабливості свідчить про переваги та потенціал підприємства для привернення інвестицій, тоді як низький коефіцієнт може вказувати на наявність проблем або обмежень, які зменшують його інвестиційну привабливість.

4. Запропонована аналітична частина кваліфікаційної роботи зосереджена на дослідженні фінансового стану, управління ресурсами та інших аспектів діяльності ТзОВ «Ременерго». Зокрема, зазначено, що підприємство є юридичною особою у формі Товариства з обмеженою відповідальністю, і його діяльність регулюється статутом. Виокремлено значення основних засобів у складі інвестиційних ресурсів, а також відмічено позитивну динаміку щодо нарощення інвестиційного потенціалу.

4. Встановлено, що більшість підходів, методів та методик щодо оцінки інвестиційної привабливості підприємства ґрунтуються на фінансовому аналізі або на комплексній оцінці інвестиційної привабливості підприємства. Крім фінансового аналізу, важливим аспектом дослідження також є управління інвестиційними ресурсами.

5. Принципи оцінки інвестиційної привабливості допомагають оцінити потенціал підприємства, незалежно від регіонального контексту або зовнішніх факторів. Зазначені інтегральні показники підприємства за останні роки були на рівні 1,65 у 2019 році, 8,94 у 2020 році і 10,47 у 2021 році. За досліджуваного періоду інвестиційна привабливість товариства коливалася і оцінюється як середня. Це свідчить про стабільність ситуації та помірний інтерес інвесторів до компанії. В перспективі привертання більшого обсягу інвестиційного капіталу може бути реалізована з допомогою реалізації кроків з підвищення інвестиційного потенціалу компанії. Оскільки залучення інвестиційного капіталу сприяє розвитку підприємства, створенню нових робочих місць, збільшенню конкурентоспроможності та сприяє економічному зростанню в цілому.

6. Аналіз фінансових показників та порівняння з конкурентами дозволяють визначити стан та ефективність фінансової діяльності підприємства. Це важлива складова для забезпечення привабливості для інвесторів.

Розробка та впровадження стратегії залучення інвестиційного капіталу, включаючи маркетингові заходи, комунікацію з потенційними інвесторами та покращення іміджу підприємства, є важливими для збільшення його привабливості.

Успішне управління інвестиційною привабливістю передбачає постійний моніторинг змін у зовнішньому середовищі, виявлення нових можливостей та адаптацію стратегії відповідно до ринкових умов.

7. Для підвищення інвестиційної привабливості та конкурентоспроможності підприємства, рекомендується покращити управління його інвестиційною діяльністю шляхом розробки стратегії інвестиційної привабливості. Ця стратегія включатиме такі основні елементи: Активний пошук і привертання нових джерел фінансування та встановлення партнерських зв'язків з інвесторами; аналіз ринку та виявлення інвестиційного потенціалу; створення сприятливого середовища для реалізації інвестиційної політики, включаючи підтримку стабільного та прозорого законодавчого середовища, спрощення процедур інвестування та зниження бюрократичних бар'єрів; забезпечення гармонійної взаємодії між всіма зацікавленими сторонами та ефективного використання ресурсів на кожному етапі реалізації інвестиційних проєктів; систематичний контроль та оперативне планування інвестиційних ресурсів, включаючи моніторинг результативності проєктів та гнучку реакцію на зміни у внутрішньому та зовнішньому середовищі.

8. Застосування, за необхідності, усіх вище перерахованих пропозицій сприятиме покращенню управління інвестиційною діяльністю підприємства та залученню більшого обсягу інвестиційного капіталу.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. «Investment and Capital Stock» Звіт Міжнародного валютного фонду. Офіційний сайт.
2. Peter L. Bernstein, *Capital Ideas: The Improbable Origins of Modern Wall Street* (New York: Free Press, 1993), 126–127.
3. Андрєєва Т. Є., Бутенко О. П., Опікунова Н. В. Підвищення інвестиційної привабливості будівельних підприємств на засадах інноваційного управління. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. № 5. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2017_5_9
4. Андрєєва Т. Є., Бутенко О. П., Опікунова Н. В. Підвищення інвестиційної привабливості будівельних підприємств на засадах інноваційного управління. *Актуальні проблеми економіки*. 2017. - С. 69-77. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/ape_2017_5_9
5. Божанова В.Ю. Підвищення інвестиційної привабливості житлового будівництва: теорія, методологія, практика : монографія. К. ДКС центр, 2011. 274 с
6. Господарський кодекс України: Закон України № 436-IV від 16.01.2003 р. [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). URL: http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/436-15_700
7. Економіка підприємства: навч. посіб. / за заг ред. С.Ф. Покропивного. К.: КНЕУ, 2009. 728 с..
8. Економіка підприємства: навчальний посібник / О. М.Бандурка, Є. В. Ковальов, М. А.Садиков, О. С. Маковоз. Харків: ХНУВС. – 2017. – 192 с.
9. Кондратюк М. В., Лактіонова К. С. Шляхи удосконалення процесу управління інвестиційною діяльністю підприємства. *Вісник економіки транспорту і промисловості*. 2014. С. 172-174. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Vetp_2014_48_34_800_900

10. Конституція України [Електронний ресурс] // Відомості Верховної Ради України (ВВР). URL: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80>

11. Корпан О. С. Сучасні підходи до класифікації інвестицій: проблеми та перспективи. Вісник хмельницького національного університету. № 6. 2009 С. 75-79

12. Куценко Д.І., Ралко О.С. Шляхи підвищення інвестиційної привабливості ПАТ «Миронівський ЗВКК». Роль молоді у розвитку АПК України : зб. матеріалів II Всеукр. наук.-практ. конф. студентів, аспірантів і молодих вчених. 2018. С. 145-147. URL: https://nubip.edu.ua/sites/default/files/u282/materialy_konferencii_20180426.pdf#page=146

13. Методика інтегральної оцінки інвестиційної привабливості підприємств та організацій. затверджена Наказом Агентства з питань запобігання банкрутству підприємств та організацій 22 від 23.02.1998 р. URL: <http://www.zakon.rada.gov.ua>.

14. Олійник Л. Джерела залучення інвестиційних ресурсів для розвитку підприємства. Матеріали конференції: Наука, Освіта, Суспільство: Реалії, Виклики, Перспективи: Донецький Національний Університет Імені Василя Стуса, 2019 С. 119-122.

15. Півторак М. В. Управління інвестиційною привабливістю підприємства. Вісник Донецького національного університету 2015. URL: <https://jvestnik-c.donnu.edu.ua/article/view/323/0>

16. Пономаренко В. С., Піддубна Л. І. Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства: Підручник. Х.: ВД «ІНЖЕК», 2008. 328 с.

17. Піддубна Л. І., Шестакова О. А. Практикум з навчальної дисципліни «Управління міжнародною конкурентоспроможністю підприємства» для студентів спеціальності 8.03050301 «Міжнародна економіка» денної форми навчання : [Електронне видання] /. Харків : ХНЕУ ім. С. Кузнеця, 2016. 51 с.

18. Про господарські товариства. Закон України від 19.09.1991 № 1576-ХІІ // Законодавство України. Офіційний сайт Верховної Ради України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1576-12/conv#n518> Про інвестиційну діяльність: Закон України. Відомості Верховної Ради України (ВВР). 1991. №47. Ст.646

19. Семенов А. Г., Васильєв В. О. Класифікація інвестицій як економічної категорії. БІЗНЕСІНФОРМ. 2013. С. 43-49.

20. Федоренко В. Г. Менеджмент: підручник. К.: Алерта, 2014. 344 с.

21. Хобта В.М., Мєшков А.В., Попова О.Ю. Активізація і підвищення ефективності інвестиційних процесів на підприємствах: монографія. Донецьк. НАН України, ДНТУ , 2010. 343 с.

22. Шпортько Г. Ю., Козенкова Н. П., Козенкова В. Д.. Оцінка інвестиційної привабливості промислового підприємства. *Ефективна економіка*. 2014. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/efek_2014_11_71.

ДОДАТКИ